

HOE IK PER ONGELUK EEN BOEK SCHREEF - ANNET HUIZING

'KATINKA VERWERKT HAAR VERDRIET DOOR SCHRIJFLES TE NEMEN'
DOOR BAS MALIEPAARD

Als Katinka (13) zegt dat haar moeder al tien jaar dood is, krijgen andere mensen tranen in hun ogen, of slaan ze hun armen om haar heen. "Wat ik niet snap is dat mensen niet snappen dat ik er al helemaal aan gewend ben", zegt ze. Maar is dat wel zo?

Als haar vader een nieuwe vriendin krijgt, Dirkje, blijkt er toch een oud verdriet in Katinka schuil te gaan. Zonder dat ze het zelf in de gaten heeft, welt dat op in de verhalen die ze schrijft voor haar overbuurvrouw Lidwien, een beroemde romanière met een *writer's block*, van wie ze schrijfles krijgt.

Debutante Annet Huizing levert niet alleen een sterk kinderboek over rouwverwerking af, maar tegelijkertijd een inspirerende schrijfcursus. Bij elk hoofdstuk krijgt Katinka in blauwgedrukte stukken tekst schrijftips van Lidwien. Ze leert over regels als *show, don't tell* en *kill your darlings*, over zintuiglijk schrijven en details die een verhaal levensecht maken.

Die educatieve stukken hadden heel gemakkelijk het echte verhaal in de weg kunnen staan, maar Huizing slaagt erin alles betekenisvol met elkaar te verbinden. De schrijflessen maken de lezers bewust van de mogelijkheden van de taal en Katinka van de veranderingen bij haar thuis en in zichzelf.

Opeens moet ze haar vader en Dirkje als personages bekijken. Ze beschrijft hun gedrag en uiterlijk subtiel. Dirkje is lief, dat voel je aan alles. "Ze is zacht. Je zakt een beetje in haar weg." En: "Ze is nogal aanrakerig (...) misschien komt het doordat ze fysiotherapeut is, ze zit de hele dag mensenvlees te kneden."

Maar als een ober Dirkje voor Katinka's moeder aanziet, knapt er iets en schreeuwt ze: "Ze is mijn moeder niet!" Lidwien geeft haar de opdracht tijdens het schrijven ook eens in de huid van Dirkje te kruipen.

Toegegeven, het wringt wel een beetje dat de verhalen van Katinka eigenlijk té goed geschreven zijn voor een dertienjarige. Geen opstelkwaliteit, maar strak proza waar veel beginnende kinderboekenschrijvers nog wat van kunnen leren. Lidwien heeft Katinka's teksten goed geredigeerd, zullen we maar zeggen.

De toon is nuchter, vaak geestig en op de juiste momenten ontroerend. Het moment dat Katinka haar moeder op een oude video-opname ziet zelfs hartverscheurend. "Het hart van je lezer raken, is geen trucje", zegt Lidwien. En zo is het.

Annet Huizing: Hoe ik per ongeluk een boek schreef. Lemniscaat, Rotterdam. 129 blz. € 14,95. Vanaf 11 jaar.